

Pláč Jeremijin

Nesrećni grad

¹ Kako sedi prestonica usamljena!

A nekad je puna ljudi bila.

Grad postade kao udovica,

a nekad je svet ga poštovao.

Ta carica među gradovima

robinja je sada potlačena.

² Groznim plačem svu noć plače,

niz obraze suze roni.

Nikog nema da je teši sada,

a nekada svi joj prijatelji behu.

Saveznici svi je izdadoše,

postali su njeni neprijatelji.

³ Narod Judin, roblje bespomoćno,

u nevolji, u teškom progonstvu,

po tuđinskim sad žive zemljama.

Nema mesta gde bi da počinu.

Odasvud ih okružuju gonitelji,

iz tesnaca nikud da pobegnu.

⁴ Tužni su putevi ka sionskom Domu,

na praznike ne dolazi niko.

Sva su vrata razvaljena,

sveštenici uzdišu jednako,

uplakane su devojke koje su nekad pevale.

Sion je u gorkom ropcu.

⁵ Nad njim sada gospodare tlačitelji,
zbog pobede likuju neprijatelji.
Mnogobrojni su gresi sionski,
zato ga je Gospod izložio patnjama.
Nasilnici zarobiše decu sa Siona
i odvedoše ih u izgnanstvo.

⁶ Povukla se od ćerke sionske,
povukla se sva slava njegova.
Knezovi mu postadoše kao srne
iscrpene od gladi,
u bežanju izgubiše snagu
ispred lovaca koji ih gone.

⁷ Jerusalim, ruševina usamljena,
svog se sjaja opominje,
a kad pade neprijateljima u ruke,
nikog nema da mu pomoć pruži.
Gledaju ga tlačitelji,
smeju mu se zato što je pao.

Teški gresi i stradanja teška

⁸ Teški li su ovog grada gresi!
Gadan li je, nečist li je!
Ceniše ga, a sad ga preziru:
Grad bez časti, go je u sramoti.
Samo ječi, lice krije,
osvrće se, iza sebe gleda.

⁹ Vidi mu se da je nečist jako,
ali on ne mari što ga ovo snađe.
Užasno je kako on propada,
a nikoga nema da ga teši.
Pogledaj, Gospode, njegovu nevolju,

jer neprijatelji likuju li, likuju.

¹⁰ Neprijatelj grabi, pljačka,
sve riznice ovog grada.
Jerusalim gleda kako stranci
provaljuju Domu u Svetilište,
a njima si, Gospode, zabranio
da stupaju gde ti zbor stupa.

¹¹ Cvili narod, kako da ne tuguje!
Traže hleba, trampe dragocenosti svoje za
hranu,
ne bi li živnuli nekako.
„Smiluj mi se – *plaču* – o, Gospode!
Smiluj mi se,
jer padoh u bedu.“

Jerusalim u tuzi

¹² Pogledajte me, svi što prolazite
– *grad dovikuje tužno* –
Ima li bola sličnog ovom bolu
što pogodi mene?
Kako me je Gospod udario
u dan kad se na me razgnevio.

¹³ Poslao je oganj sa visine,
razgore ga po mojim kostima.
Razapeo mrežu ispred mojih nogu
i na zemlju oborio.
Ucvilio me je i ožalostio
u mukama za sva vremena.

¹⁴ Sve moje grehe na mene navalio,
rukom ih svojom u breme svezao,

na moj ga je vrat natovario.
Oslabih od ovog tereta.
Gospod me je predao mojim dušmanima,
ja im se pak ne mogu suprotstaviti.

¹⁵ Svim mojim junacima
Gospod se narugao.
Digao je ratnike protiv mene,
da pobije moje uzdanice mlade.
Kao grožđe u muljari
izgazio je Gospod lepu zemlju Judinu.

¹⁶ Zato iz mojih očiju kao potok liju suze.
Utešiti ne može me niko;
ohrabriti ne može me niko.
Sinovi su moji pobeđeni,
neprijatelj ništa narodu ne ostavi.

¹⁷ Sion ruke svoje pruža,
ali pomoć niko mu ne pruža.
Gospod posta protivnik narodu Jakovljevu,
sa svih strana navaljuju tlačitelji;
s Jerusolimom postupaju
kao da je gadost među njima.

Reč o pravednom Bogu

¹⁸ Gospod me je pravedno kaznio,
jer njegovu reč nisam poslušao.
O, čujte me, odasvud narodi,
jade moje gledajte, vidite;
devojke moje, mladiće moje,
u progonstvo oteraše.

¹⁹ Pozvah svoje saveznike,

a oni mi pomoć uskratiše.
Sveštenici moji i starešine
po gradskim ulicama pomreše,
a samo su hranu tražili
ne bi li u životu ostali.

²⁰ Na moj ropac pogledaj, Gospode,
na izmučenost duše moje.
U grudima srce mi se grči,
žalostan sam zbog svoga prkosa.
Po ulicama sinove moje ubijaju,
a unutra, po kućama, smrt kosi.

²¹ Kako cvilim, čuj me.
Nema nikog da me uteši.
Za moju nesreću dušmani su čuli,
te likuju zato što si mi je ti poslao.
Daj da i meni svane!
Neka slično meni i dušmani pate.

²² Prokuni njihove opačine sve,
računaj im zlo za zlo;
mene si već za grehe kaznio,
i njih kazni tako.
Samo ječim ja u jadu sada,
u mom je srcu tuga.

2

Gnev Božji je velik

¹ Kada se Gospod razgnevio,
ćerku je sionsku u tamu zavio.
Sjajni grad svetlosti nebeske,

u ruševine pretvori zemaljske.
Slavni *Dom*, diku Izrailjevu,
on napusti u dan gneva svoga.

² Gospod je satro bez milosti,
sva sela u Jakovljevoj zemlji.
Kad se razgnevio, on je razorio
sve tvrđave što drže Judejci;
sa zemljom je sravnio i prokleo
carstvo i njegove glavare.

³ U raspaljenoj svojoj jarosti,
svu moć izrailjsku on je skrhao.
Kad je neprijatelj nasrnuo,
desnicu svoju Bog nam je uskratio.
Kao oganj planuo je u Jakovu,
oko sebe sve je popalio.

⁴ Kao neprijatelj luk je svoj zategao,
kao dušman je navalio,
ubijao sve što nam je oku drago,
sve čemu se radovasmo.
Na šatore ćerke sionske
sasu svoju srdžbu raspaljenu.

⁵ Gospod je kao neprijatelj postao:
Izrailjev narod razorio,
sve njegove dvore porušio,
sve tvrđave njemu razorio;
Judinom narodu umnožio je jade,
nagomilao jecanje i uzdisaje.

Odbačeni, ukinuti, razoreni...

⁶ Senicu je rasturio u komade,

razorio mesto za službe Božije.
Na Sionu Gospod u zaborav baci
i praznik i subotu;
razgnevio se i prezreo
i cara i sveštenika.

⁷ Gospod je svoj žrtvenik odbacio,
Svetilište svoje je oskrnavio;
predao u ruke dušmanske
da ruše bedeme i dvore,
da urlaju po Gospodnjem Domu,
gde mi nekad praznovasmo.

⁸ Gospod je odlučio da ruši,
da popadaju zidovi ćerke sionske;
odredio je meru rušenja
i nije se ustezala ruka njegova.
Spoljni zidovi, drugi red zidova,
oronuli tužno leže.

⁹ Vratnice su spaljene i polomljene,
on im je zdrobio reze i grede.
Car i knezovi su u progonstvu,
nema nikog da nas uči Zakonu,
niti se javljaju viđenja,
dar Gospodnji prorocima.

¹⁰ Starešine ćerke sionske
po zemlji su posedali i ćute,
glave svoje prašinom posipaju,
obavili kostret oko tela.
Sve do zemlje spustile su glave
jerusalimske devojke mlade.

11 Od plakanja iščileše mi oči,
u ropcu mi duša grca,
žalost me je iscrpla potpuno,
jer posmatram slom naroda moga:
deca i odojčad umiru
po trgovima grada srušenoga.

12 Govorahu svojim materama:
„Gde je žito? Gde je piće?“
i slično ranjenicima obamiru
po trgovima grada srušenoga
i duše svoje ispuštaju
na grudima svojih majki.

Stvarnost je surova

13 O, Jerusalime, o, mili grade,
kome si sličan, nalik si na koga?
Kako da te utešim, o, device, ćerko sionska?
Da li je ovako postradao iko?
Nesreća je tvoja bezgranična, kao more.
Da te isceli neko?

14 Tvoji proroci nemaju proroštva
osim obmana i laži.
Na krivicu tvoju ne ukazuju,
zavaravaju te,
od izgnanstva odvrćaju.
Lažnim te proroštvima ubeđuju,
te izbegavaš pokajanje.

15 Ruga ti se, pljeska rukama
narod koji prolazi kraj grada.
Zvižde i glavom odmahuju
nad ruševinama jerusalimskim:

„Je li to ta varoš savršeno lepa?
Je li to radost cele zemlje?“

¹⁶ Smeju ti se, nad tobom se cerekaju
svi neprijatelji tvoji.

Krive usne, keze zube,
pa govore: „Mi smo ga slistili!
Ovo je ono što smo čekali!
Dočekasmo. Oči naše videše!“

¹⁷ Gospod je izvršio svoju nameru,
održao je reč svoju.
Od davnina nas je on opominjao,
sad nas bez milosti razorio.
Neprijatelj pobeđnički likuje,
protivnik se našem porazu veseli.

Vapaj i molitva - to ostaje pred Bogom

¹⁸ I zidovi tvoji neka vape,
jecaj, ćerko sionska, prizivaj Gospoda!
Neka teku suze tvoje
kao potoci i danju i noću.
Ne daj sebi odmora, nariči!
Ne daj mira zenicama, plači!

¹⁹ Tokom noći diži se i viči,
prizivaj ga svakog časa,
izlivaj srce kao vodu pred licem Gospoda,
da se smiluje nejači tvojoj,
deci što od gladi skapavaju
po uglovima svih ulica.

²⁰ Pogledaj, pogledaj, o, Gospode!
Koga si to na muke bacio?

Zar žene da porod svoj jedu?
Zar one što u naručju njišu?
Zar u samom Svetilištu kolju
sveštenike tvoje i proroke tvoje?

²¹ Po ulici leže u prašini,
mrtva leže deca sa starcima;
devojke moje i mladići
leže mačem pobijeni.
Ti ih pobi u dan gneva svoga,
ti ih pokla bez milosti.

²² Kao da je dan praznika, sa svih strana
sabrao si sve užase na me.
U dan gneva tvoga
niko nije preživio, niko utekao.
Decu moju odnjihanu i odraslu
pobio je dušmanin kleti.

3

Pesnikov bol

- ¹ Ja sam čovek koji je upoznao bedu;
iskusio sam kako *Bog* kažnjava.
² Mene odvede, mene primora;
hodam bez svetlosti, a tmina sve gušća.
³ Lično mene on bije i tuče,
njegovi udarci ne prestaju.
⁴ Meso mi se cepa, koža mi puca;
on lomi kosti moje.
⁵ U ropski me jaram upregao,
teškoće je na mene navalio,

- 6 naterao da živim u tmíni,
mrtvac zatvoren doveka.
- 7 Zazida me, izlaza mi nema;
ja sam sužanj s teškim okovima.
- 8 Vičem, vapim da mi on pomogne,
ali on mi molitvu odbija.
- 9 Tesanim kamenom me je zazidao,
na sve strane zakrčio drumove, puteve.
- 10 Kao medved na me vreba,
kao lav se na me baca.
- 11 Po bespuću goni me i komada,
ostavlja me da bih tamo umro.
- 12 Zapije luk svoj i gađa,
kao da sam ja meta njegovih strela.
- 13 U nutrinu strele mi je sasuo,
u moje telo duboko ih zario.
- 14 Narod mi se vazda podsmeva,
za porugu služim svima.
- 15 On gorčinom mene hrani,
pelenom me on napaja.
- 16 Tera me da grizem kamen i zube moje lomi;
u pepeo mene zakopava.
- 17 Zaboravih šta je mir i zdravlje,
više ne znam šta je život dobri.
- 18 Nema meni još mnogo življenja,
iščezla je moja nada u Gospoda.
- Hoće li Bog pomoći?*
- 19 Mislim na svoje muke i potucanja,
to mi je slično pelenu, slično otrovu.

- 20 Mislim na to bez prestanka,
duša moja sahne u meni.
21 Nevolju nosim u srcu svome,
ali gajim nadu u mislima:
22 Nije nas nestalo jer nije prestala ljubav Gospod-
nja,
jer nije presušilo milosrđe njegovo,
23 oni se obnavljaju svakog jutra,
vernost mu je zajamčena kao izlazak sunca.
24 Kad Gospoda imam, ništa mi ne treba,
i zato se uzdam u njega.

Bog – jedino uzdanje

- 25 Gospod je dobar prema čoveku
koji se u Boga uzda, koji ga traži.
26 Dobro je čekati ga smireno,
očekivati spasenje od Gospoda.
27 Najbolje je u mladosti
svome se jarmu naučiti.
28 Patniče, sedi usamljen i ćuti,
Bog je to nametnuo.
29 Poklonimo se do tla prašnjavoga,
možda još ima nade.
30 Ako nas tuče, neka tuče;
ako nam se ruga, neka se ruga.
31 Gospod ipak ima milosrđa,
za večnost *nas* neće odbaciti;
32 smilovaće se iako nas je rastužio,
njegova je milost postojana;
33 njemu nije milo da nas ponižava
i da na ljude navaljuje tugu.

- 34 Kada sužnje gaze mučitelji,
kada duh im lome u tamnici,
35 kada ljude lišavaju prava,
kada se ukida što je Svevišnji ustanovio,
36 kada se pravda izvrće na sudu,
zar Gospod sve to ne vidi?

- 37 Čovek kaže pa se i ne zbude,
ali Gospod zapoveda i to biti mora.
38 Kada Svevišnji odredi
onda i nesreća i dobro dolazi.
39 Zašto se buni čovek?
Svako dobija prema grehu svome.

Priznanje pred Bogom

- 40 Ispitajmo, razmotrimo puteve svoje,
vratimo se Gospodu svome.
41 Otvorimo svoja srca,
molimo se Bogu nebeskome.
42 Mi smo otpadnici, mi smo nepokorni,
a ti nam praštao nisi.
43 Gnevom si se zaogrnuo,
gonio nas, ubijao, nisi štedeo.
44 Oblakom si se zaogrnuo,
naša molitva nije prodrila do tebe.
45 Smetlišće si od nas načinio,
svi narodi su nas prezreli.
46 Na nas su se iskezili
svi naši dušmani.
47 Prošli smo kroz propast i ruševine,
živimo u strahu i zatiranju.

48 Potoci suza iz mojih očiju teku
zbog razaranja moga naroda.

Paćenička žalost

49 Suze moje teku bez prestanka,
iz očiju liju i stati neće,

50 dok nas ne pogleda
i ne vidi Gospod sa nebesa.

51 Žalost me razdire kad gledam očima
šta se događa u gradu ženama.

52 Kao pticu progone me stalno,
a nemaju zašto da me mrže.

53 Živoga me u jamu baciše
i kamenjem zatrpашe.

54 Voda mi se sklopi iznad glave,
te pomislih: „Sa mnom je svršeno.“

Bog izbavlja i plaća

55 Iz dubine, iz jame, o, Gospode,
prizvah ime tvoje.

56 Glas moj ti si čuo,
poslušaj vapaje moje!

57 Kad zavapih, ti se nađe blizu.
Ti mi reče: „Nemoj se bojati!“

58 Ti si mi, Gospode, izvojevao pravdu,
ti si mi život otkupio.

59 Ti, Gospode, vidiš, nasilje mi čine.
Ti mi pravdu na sudu dosudi.

60 Ti znaš kako mi se svete neprijatelji,
kakve spletke protiv mene pletu.

61 Ti, Gospode, čuješ kako me ismevaju,

- kakve spletke protiv mene pletu.
62 Kad govore i kad misle protivnici,
povazdan su protiv mene.
63 Kad sedaju i kad ustaju,
ti ih vidiš, meni se rugaju.
- 64 Ti, Gospode, kazni kako dolikuje,
prema onome što su učinili.
65 Ti prokuni srca njihova,
ti ih ispuni očajnim mukama.
66 Ti ih u gnevu goni, sa zemlje istrebi.
Gospode, neka ih ne bude ispod neba.

4

Jad i beda posle pada

- 1 Kako potamne zlato,
naše žeženo zlato!
Leži kamenje hramovno
po ulicama razbacano.
- 2 Sionski mladići, nekad skupoceni
kao zlato najčistije,
sada su – ah! – kao obična grnčarija,
kao proizvod lončarski.
- 3 I vučica hoće da doji,
da vučice svoje neguje,
a žene u narodu mome
okrutne su kao noj u pustinji:
- 4 odojčad ostaviše žednu,
jezik im se za nepce lepi;
decu pustiše da pište,
nikoga nema da im hranu pruži.
- 5 Nekad sami sladiše jela odabrana,

- sada skapavaju po ulicama.
Nekad su u raskoši odrastali,
sada po smetlištu prebiru.
- ⁶ Primio je kaznu narod moj
težu nego stanovnici sedomski,
jer njih razori za tren oka
i pritom na njih ne podiže ljude.
- ⁷ Nekad su bili naši junaci
čistiji od snega, belji od mleka;
bili su rumeni i glatki,
kao od brega odvaljeni.
- ⁸ Sad su im lica crnja od čađi,
po ulicama ih ne poznaje niko;
koža im se smežurala oko očiju,
sasušila se kao drvo suvo.
- ⁹ Sretniji su koji u ratu pogiboše,
teže je onima koje glad pomori:
iscrpeni, skapavali su lagano,
nije bilo plodova sa polja da ostanu u životu.
- ¹⁰ Žene tako nežne behu,
pa kuvaju decu svoju
da nahrane sebe njima –
o, užasno je naroda moga stradanje!
- ¹¹ Silinom je provalio gnev Gospodnji,
on izli svoju srdžbu jarosnu,
zapali požar na sionskom gradu,
te mu spali i temelje same.
- Krivica sveštenika i proroka*
- ¹² Nisu verovali ni strani vladari,
ni svi stanovnici zemlje,
da će moći osvajač i dušman
kroz kapije jerusalimske da uđu.

13 Ipak to se dogodilo
zbog greha proročkih,
zbog krivica sveštenečkih,
zbog nevine krvi* usred grada prolivene.

14 Tumaraju po ulicama kao slepi,
krvlju su umrljani,
niko se ne usuđuje da ih dotakne,
oskrnavljena je odeća njihova.

15 Narod viče: „Odlazite!
Oskrnavljeni, natrag! Ne dotičite!“
Tako lutahu od naroda do naroda,
a među narodima su govorili:
„Ovde više ne mogu da borave.“

16 Rasprši ih Gospod da ih ne gleda,
da o njima više ne brine.
Na sveštenike više ne pazi,
starešine više ne žali.

Malaksalost potlačenih

17 A nama su se oči umorile,
iščekujemo pomoć, a nje nema.
S kula naših zurimo do na kraj obzorja,
čekamo narod koji nas ne može izbaviti.

18 Neprijatelj nam je svaki korak vrebao,
po trgovima svojim ne mogosmo prolaziti,
ali dani naši prolažahu,
kraj nam se približi, stiže.

19 Brže od grabljivica koje s neba sleću,
gonitelji naši stigoše,
hvatali su nas po brdima,
u pustinji u zasedi čekali.

20 Zarobiše naše životno uzdanje,

* 4:13 Ili: *zbog krvi pravednika.*

Gospodnjeg pomazanika, cara,
a mi smo se uzdali:
car će nas od svakog osvajača sačuvati.

Ipak - ima Boga

²¹ Raduješ se i veseliš, o, ćerko edomska,
i ti, narode iz zemlje Uz.

Čas propasti i vama dolazi,
i vi ćete se teturati goli,
otkriće se i vaša sramota.

²² Za svoju krivicu si, ćerko sionska, ispaštala,
više te neće u izgnanstvo terati.

Ćerko edomska, tebe će Gospod kazniti,
tvoje će krivice razotkriti.

5

Narod plače pred Bogom

¹ Opomeni se, Gospode, šta nam se dogodilo;
pogledaj, vidi našu sramotu.

² U tuđinske ruke pala je baština naša,
stranci se šire po našim domovima.

³ Očeva naših nema, siročad smo postali,
majke su naše sada udovice.

⁴ Vodu za piće novcem plaćamo,
drva za gorivo takođe kupujemo.

⁵ Gone nas kao tegleće živinče;
iscepani smo, a ne daju nam odmora.

⁶ Idemo, prosjačimo po Egiptu i Asiriji
da bismo imali hleba da preživimo.

- 7 Naši preci zgrešiše, ali njih nema,
pa mi ispaštamo za krivice njihove.
8 Nad nama vladaju prostaci robovi
i od njihove sile niko da nas izbavi.
9 Ubice haraju po zemlji,
stavljamo život na kocku idući po hranu.
10 Od gladi gorimo kao u groznici,
i koža je naša kao peč užarena.
11 Na svetinji, na Sionu, siluju žene,
po Judinim naseljima devojke.
12 Naše glavare rukama svojim hvataju i vešaju,
ni starce naše neće da poštuju.
13 Mladići kao robovi okreću žrvnjeve,
dečaci padaju pod bremenima drva.
14 Starci više ne sede pred vratima,
mladih ljudi svirka više se ne čuje.
15 Iščezla je radost iz naših života:
umesto da igramo, mi smo ojađeni.
16 Sa glave je naše kruna pala.

Narod priznaje grehe

Zgrešili smo, sada teško nama.

- 17 Eto zato srce naše boluje!
Eto, zato se oči naše zamutiše!
18 Zato je sionska gora opustošena.
Zato se šakali šunjaju po toj pustoši.

Molitva za izbavljenje

- 19 Ti, Gospode, ostaješ doveka,
tvoj je presto od kolena do kolena.
20 Nemoj nas zanavek zaboraviti,
nemoj nas za dugo vreme ostaviti.
21 Vрати nas k sebi! Obrati nas, Gospode!

Obnovi slavu našu iz negdašnjih dana.

²² Zar da nas odbaciš potpuno?

Da se na nas srdiš beskrajno?

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava
The Holy Bible in the Serbian language, Latin script:
Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava

copyright © 2005 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ovo Sveti pismo ili „Delo“ je dostupna pod međunarodnom licencom Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA). Da biste videli ovu licencu, posetite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> ili pošaljite pismo na adresu: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SAD.

“Biblica” je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc. Svaki put kada koristite žig Biblica®, morate da imate pisanu dozvolu od Biblica, Inc. Imate dozvolu da kopirate i distribuirate ovo delo, sve dok ga ne menjate i zadržavate naslov kakav jeste, koji uključuje zaštićeni znak „Biblica®“. Promena ili prevođenje ovog dela će stvoriti izvedeno delo, koje će zahtevati da uklonite zaštićeni znak Biblica®. Kada objavite ovo izvedeno delo, morate da navedete koje ste promene napravili tamo gde ljudi mogu da ih vide, na primer na internet stranici. Takođe, morate da pokažete odakle je originalno delo: „Originalno delo Biblica, Inc. je besplatno dostupno na www.biblica.com fi <https://open.bible>.“

Bez obzira da li koristite ovo delo bez promena ili napravite izvedeno delo, izjava o autorskim pravima mora da bude navedena na naslovnoj strani ili strani o autorskim pravima dela/proizvednog dela na sledeći način:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Takođe, morate da ponudite svoj izvedeni rad koristeći istu licencu (CC BY-SA) i pravila.

Ukoliko želite da obavestite Biblicu, Inc. u vezi sa vašim prevodom ovog dela, molimo vas da nas kontaktirate na <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

b57e665f-db1e-586a-8f9f-488f99e19ac3